

TILSYNS- RAPPORT

2020

Universitetet i Stavanger

Periodisk tilsyn med systematisk kvalitetsarbeid

NOKUT

NOKUT – Nasjonalt organ for kvalitet i utdanningen – er et faglig uavhengig forvaltningsorgan under Kunnskapsdepartementet.

NOKUTs samfunnsoppdrag, oppgaver og faglige uavhengighet er definert i universitets- og høyskoleloven og er nærmere spesifisert i forskrifter. I tillegg utfører NOKUT tilsyns- og forvaltningsoppgaver etter delegasjon fra departementet.

Formålet med NOKUTs virksomhet er å sikre og fremme kvalitet i utdanning ved

- å føre tilsyn med, informere om og bidra til å utvikle kvaliteten i norsk høyere utdanning og høyere yrkesfaglig utdanning
- å godkjenne og informere om utenlandsk utdanning og informere om mulighetene for godkjenning av utenlandsk utdanning og kompetanse i Norge

NOKUTs arbeid skal bidra til at samfunnet kan ha tillit til kvaliteten i norsk høyere utdanning, høyere yrkesfaglig utdanning og godkjent høyere utenlandsk utdanning.

NOKUT bruker årlig rundt 900 sakkyndige i akkrediteringer, tilsyn, evalueringer, godkjenning av utenlandsk utdanning og prosjekter.

Du kan lese mer om arbeidet vårt på nokut.no.

NOKUT er sertifisert som miljøfyrtårn

Institusjon	Universitetet i Stavanger
[Valgfri etikett]	[Valgfri verdi]
[Valgfri etikett]	[Valgfri verdi]
Sakkyndige	Oddrun Samdal, Peder Hofmann, Anneline Røsland og Sofie Carlsen Bergstrøm
Dato for vedtak	23.04.2020
NOKUTs saksnummer	18/09479

© NOKUT Ved bruk av materiale fra denne publikasjonen skal NOKUT oppgis som kilde.

Forord

NOKUT fører tilsyn med kvaliteten i høyere utdanning og skal bidra til kvalitetsutvikling ved institusjonene. Dette gjør vi blant annet gjennom å føre tilsyn med institusjonenes systematiske kvalitetsarbeid. Alle norske universiteter og høyskoler er pålagt å ha dokumenterte interne systemer for kvalitetssikring av utdanningen. Det skal ikke gå mer enn åtte år mellom hvert tilsyn med en institusjons systematiske kvalitetsarbeid.

Denne tilsynsrapporten består av innstillingen fra den sakkyndige komiteen (kapittel 1–5) og Universitetet i Stavangers uttalelse til den sakkyndige komiteens vurderinger (kapittel 6). Disse dokumentene var grunnlaget for behandlingen i NOKUTs styre 23. april 2020, hvor følgende vedtak ble fattet:

Det systematiske kvalitetsarbeidet ved Universitetet i Stavanger har vesentlige mangler. Universitetet i Stavanger må rette opp manglene påpekt i universitets- og høyskoleloven § 1-6 og studietilsynsforordningen § 4-1 (2), (4), (5) og (6).

Med bakgrunn i den pågående koronapandemien gir styret direktøren fullmakt, til å på et senere tidspunkt, fastsette UiS sin frist for oppretting.

Den sakkyndige komiteen hadde følgende sammensetning:

- Oddrun Samdal, viserektor for utdanning ved Universitetet i Bergen (komiteleder)
- Peder Hofmann, leder for Utbildnings- og forskningsavdelningen ved Kungliga Musikhögskolan i Stockholm fornavn etternavn, tittel, institusjon
- Anneline Røssland, høgskolelektor og senterleder ved VID vitenskapelige høgskole
- Sofie Carlsen Bergstrøm, student ved Norges Teknisk-naturvitenskaplige universitet - NTNU

Den sakkyndige komiteen har vurdert det systematiske kvalitetsarbeidet ved Universitetet i Stavanger basert på skriftlig dokumentasjon fra institusjonen og besøk ved institusjonen 19. og 20. november 2019. Komiteen leverte sin innstilling 3. februar 2020.

Rådgiver Eirin Kristiansen og seniorrådgiver Frøydis Maurtvedt har vært NOKUTs saksansvarlige i tilsynet. NOKUT ønsker å takke den sakkyndige komiteen for vel utført arbeid. NOKUT vil også takke alle ansatte og studenter ved Universitetet i Stavanger som har bidratt til komiteens arbeid gjennom å dokumentere kvalitetsarbeidet, delta på intervjuer og annet.

Oslo, 23. april 2020

Terje Mørland

Innhold

1 Om tilsynet ved Universitetet i Stavanger.....	5
2 Om Universitetet i Stavanger og organisering av kvalitetsarbeidet.....	6
2.1 Om Universitetet i Stavanger	6
2.2 Organisering av kvalitetsarbeidet.....	6
3 Vurderinger og konklusjoner for de enkelte krav.....	10
3.1 Universitets- og høyskoleloven	10
Kvalitetssikring	10
Læringsmiljø.....	13
3.2 Studiekvalitetsforskriften	15
Krav til systematisk kvalitetsarbeid – periodiske evalueringer.....	15
3.3 Studietilsynsforskriften	16
Strategi og kvalitetsområder	16
Forankring og kvalitetskultur	18
Ordninger for systematisk kontroll	23
Systematisk innhenting av informasjon.....	25
Bruk av kunnskap fra kvalitetsarbeidet.....	29
Vurdering og utvikling av institusjonens studieportefølje	32
4 Komiteens konklusjon for institusjonens systematiske kvalitetsarbeid.....	33
5 Vedlegg til komiteens rapport til NOKUT	35
6 Institusjonenes uttalelse til komiteens innstilling.....	37

1 Om tilsynet ved Universitetet i Stavanger

Universitetet i Stavanger ble 29. mai 2019 bedt om å sende inn dokumentasjon om hvordan kvalitetsarbeidet oppfyller gjeldende krav i lov og forskrifter. I tillegg til dokumentasjon på kvalitetsarbeidet på institusjonsnivå ba NOKUT Universitetet i Stavanger om å sende inn dokumentasjon på kvalitetsarbeidet ved følgende studietilbud:

- bachelor i sykepleie
- bachelor i økonomi og administrasjon
- master i petroleumsteknologi
- ph.d. i utdanningsvitenskap
- digitale dirigentstudier

Universitetet i Stavanger sendte inn dokumentasjon 9. oktober 2019, og ettersendte på forespørsel fra den sakkyndige komiteen ny dokumentasjon 29. november 2019.

NOKUT gjennomførte institusjonsbesøk 19. og 20. november 2019 ved campus Ullandhaug. Den sakkyndige komiteen intervjuet rektoratet, studenter og ph.d.-kandidater uten tillitsverv, representanter fra studentorganisasjonen StOr og representanter fra ph.d.-kandidatenes interesseorganisasjon UiS DC, studenttillitsvalgte på bachelor-, master- og ph.d.-nivå, emneansvarlige ved alle de utvalgte studietilbudene, studieprogramledere for fire av de utvalgte studietilbudene, institutt- og avdelingsledere, dekaner, prodekaner for utdanning, prodekaner for forskning, læringsmiljøutvalget, utdanningsutvalget, representanter fra utdanningsavdelingen og UiS etter- og videreutdanningsavdeling og representanter fra styret.

Vurderingene i tilsynsrapporten er basert på dokumentasjonen som er mottatt fra institusjonen, intervjuer og supplerende dokumentasjon. Oversikt over den skriftlige dokumentasjonen er tilgjengelig i offentlig postjournal.

2 Om Universitetet i Stavanger og organisering av kvalitetsarbeidet

2.1 Om Universitetet i Stavanger

Universitetet i Stavanger (UiS) fikk sin universitetsakkreditering i 2005 og er et resultat av en sammenslåing mellom syv høyskoler i 1994. UiS har cirka 12 000 studenter og 1 800 ansatte, fordelt på to campus og et museum.

UiS sin visjon er å ha en innovativ og internasjonal profil og å være en drivkraft i kunnskapsutviklingen og endringsprosesser i samfunnet.

UiS endret sin ledelsesmodell 1. august 2019 og har nå ansatt rektor og ekstern styreleder. Rektor er leder for UiS sin samlede virksomhet og universitetsstyrets sekretær. Ledergruppen består av rektor, prorektor for forskning, prorektor for utdanning, prorektor for innovasjon og samfunn, direktør for organisasjon og infrastruktur, dekaner, direktør for Arkeologisk museum, direktør for kommunikasjon og samfunnskontakt og studentlederen.

UiS sin studieportefølje består av 34 bachelorprogrammer, 45 masterprogrammer, 11 ph.d.-programmer og en rekke etter- og videreutdanninger. Institusjonen har, i tillegg til Arkeologisk museum, seks fakultet: Det helsevitenskapelige fakultet, Det samfunnsvitenskapelige fakultet, Det teknisk-naturvitenskapelige fakultet, Fakultet for utdanningsvitenskap og humaniora, Fakultet for utøvende kunstfag og Handelshøgskolen ved UiS. Universitetet har også to nasjonale forskings- og kompetansesentre: Lesesenteret (Nasjonalt senter for leseopplæring og leseforskning) og Læringsmiljøsentret (Nasjonalt senter for læringsmiljø og adferdsforskning).

Universitetet i Stavanger er medlem i det europeiske nettverket European Consortium of Innovative Universities (ECIU).

2.2 Organisering av kvalitetsarbeidet

Kvalitetssystemet

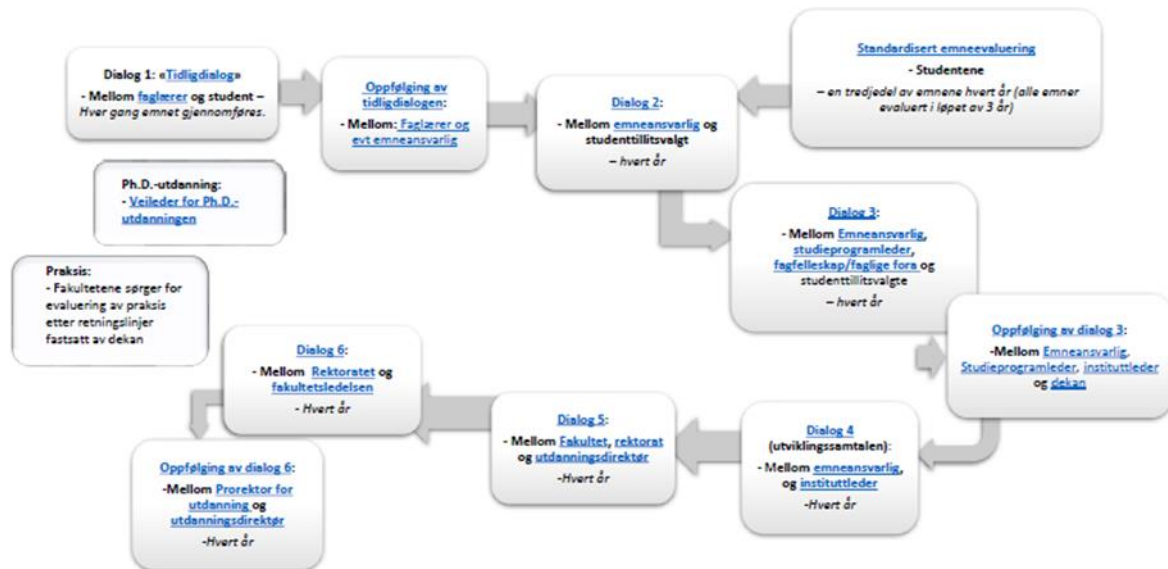
NOKUT gjennomførte evaluering av kvalitetssikringssystemet ved Universitetet i Stavanger i 2009.

Kvalitetssystem for utdanning ved Universitetet i Stavanger (heretter kvalitetssystemet) ble vedtatt av styret 13. juni 2019. Kvalitetssystemet, som er dialogbasert og bygger på Handalsutvalgets studiekvalitetsmodell fra 1990, skal omfatte all utdanning ved UiS. Kvalitetssystemet har to deler: Første del beskriver kvalitetssystemet som system, og andre del beskriver kvalitetsarbeidets prosesser og dialoger.

Kvalitetssystemet skal være forankret i institusjonens dokument Strategi 2017-2020. Satsningsområdene i strategien er digitalisering, internasjonalisering, samfunnsutvikling og innovasjon, og kvalitetssystemet skal bidra til å fremme disse satsningsområdene.

UiS sitt kvalitetssystem skal være et løpende systematisk arbeid der det føres dialog om status og potensielle utfordringer. Kvalitetssystemet beskriver seks dialoger om kvalitet i studieprogrammene og oppfølginger av dialogene, som skal føres på alle nivåer. Dialogene skal fungere som systematiske samtaler som skal analyseres og brukes videre til kontinuerlig forbedring. Etter hver dialog lages korte referater.

Figuren nedenfor visualiserer dialogene:

Alle dialogene skal adressere syv sentrale kvalitetsfaktorer:

- 1) engasjement
- 2) tilbakemelding
- 3) undervisning
- 4) læringsutbytte
- 5) arbeidslivsrelevans
- 6) internasjonalisering
- 7) forskningsbasert utdanning og undervisning

De syv faktorene skal vurderes gjennom tre ledd:

- 1) kvalitet i emner: Denne delen består av tidligdialog, standardisert emneevaluering, oppfølging av evalueringsresultatene og en årlig emnerevisjon.
- 2) kvalitet i studieprogram: Denne delen inneholder prosedyrer og maler for akkreditering og gjennomføring av tilsyn, og årlig programrevisjon.
- 3) kvalitet i studieporteføljen: Denne delen inneholder krav til hvilke faktorer som skal vurderes i forbindelse med gjennomgang av studieporteføljen.

Disse faktorene er også gjengitt i malene som skal brukes i de ulike dialogene.

UiS har arbeidet lenge med å videreutvikle sitt kvalitetsarbeid. I redegjørelsen utdyper UiS at utdanningsutvalget i 2015 uttrykte et behov for å styrke kvalitetssikringen og utviklingen på studieprogramnivå, og året etter fastsatte universitetsstyret en kvalitetspolicy for videre arbeid med kvalitet i utdanningene. Det videre arbeidet med å revidere og utvikle gode ordninger for kvalitetsarbeid fortsatte i 2016, parallelt med det nasjonale arbeidet med kvalitetsmelding, studiekvalitetsforskriften og studietilsynsforskriften. Utdanningsutvalget fastsatte nye retningslinjer og prosedyrer for akkreditering og tilsyn i 2017, og arbeidet med ny systembeskrivelse pågikk i 2018 og 2019. Den dialogbaserte delen av kvalitetssystemet er fortsatt i implementeringsfasen og skal innføres gradvis. Det som er implementert per november 2019, er «Dialog 1: Tidligdialog» i emner på bachelor- og mastergradsnivå.

Aktørenes ansvar og oppgaver

Universitetsstyret vedtar universitetets studieportefølje og har det overordnede «ansvar for at studieprogrammene er i samsvar med de krav som stilles i regelverket, og at UiS sitt kvalitetssystem fungerer i henhold til gjeldende myndighetskrav og forventninger om et kontinuerlig kvalitetsarbeid til nytte for institusjonens studenter» (kvalitetssystemet, s 9). Rektor og prorektor for utdanning har det overordnede faglige ansvaret for kvalitetsarbeidet og er i dialog med fagenhetene gjennom faste ledelsesfora og i de årlige dialogmøtene med fakultetene, beskrevet som dialog 5 og 6 i kvalitetssystemet.

Dekanene har det faglige og administrative resultatansvaret for fakultetenes totale virksomhet. Dekanen vedtar revisjoner i emnebeskrivelser og programrevisjoner. Andre viktige aktører i dialogene er instituttledere, som gjennomfører utviklingssamtaler med emneansvarlige og studieprogramledere (dialog 4). Instituttlederne skal også i samarbeid med studieprogramledere gjennomgå den årlige revisjonen av programmene. Studieprogramledernes samtaler med emneansvarlige er beskrevet som dialog 3. Dialog 1 og 2 er mellom emneansvarlige og studentene.

I kvalitetssystemet har UiS beskrevet utvalg som ikke inngår direkte i dialogene, men som har viktige funksjoner i kvalitetsarbeidet. Utvalgene har egne mandat, og studentene er også representert i disse:

- Utdanningsutvalget (UU) er opprettet av universitetsstyret og skal virke som rådgivende organ for styret i utdanningsstrategiske spørsmål. UU har ansvar for å akkreditere bachelor-, master og ph.d.-studier og fastsetter retningslinjer og prosedyrer for kvalitetsarbeid i studiene.
- Læringsmiljøutvalget (LU) er oppnevnt av universitetsstyret, og de utarbeider årlig en rapport til styret. Utvalget legger vekt på omgivelsene som studienes innhold tilbys innenfor, herunder det fysiske, digitale, psykososiale og pedagogiske lærings- og studiemiljøet. LU deltar i planleggingen av tiltak for utvikling av læringsmiljøet, og sammen med UU utgjør de «LOKUT» – UiS sitt lokale organ for kvalitet i utdanningene.
- Fakultetsstyrene skal være høringsinstans til strategiske planer og andre saker av betydning for fakultetet. Fakultetsstyret fastsetter egne strategiske planer og enhetens studieprogrammer til og med 60 studiepoeng og bestemmer om fakultet

skal søke om akkreditering og etablering av nye gradsstudier. Fakultetsstyret tar også avgjørelser om fagenhetens studieportefølje.

- Studieprogramutvalgene: Hvert fakultet har et studieprogramutvalg som omfatter alle studieprogrammer ved fakultetet, bortsett fra doktorgradsutdanningene. Studieprogramutvalget er ledet av prodekan for utdanning og skal være rådgivende utvalg for dekan, instituttledere og studieprogramledere.
- Doktorgradsutvalgene: Hvert fakultet har et doktorprogramutvalg som omfatter alle doktorgradsstudiene ved fakultetet. Utvalget er oppnevnt av rektor etter innstilling fra dekan. Doktorgradsutvalget er ledet av prodekan for forskning og skal være både et rådgivende utvalg for dekanen og et operativt organ som godkjenner veiledere, komiteer, prosjektplaner m.m. Det fakultære doktorgradsutvalget skal koordinere sitt arbeid med det sentrale forskningsutvalget. Doktorgradskandidatene er representert med en observatør.
- Forskningsutvalget gir styret og ledelsen ved UiS råd om forskningsstrategi og nye forskningssatsninger.

3 Vurderinger og konklusjoner for de enkelte krav

3.1 Universitets- og høyskoleloven

Kvalitetssikring

§ 1-6 Universiteter og høyskoler skal ha et tilfredsstillende internt system for kvalitetssikring som skal sikre og videreutvikle kvaliteten i utdanningen. Studentevalueringer skal inngå i systemet for kvalitetssikring.

Vurdering

Ettersom UiS sitt kvalitetssystem er nytt og gradvis implementeres høsten 2019, har ikke UiS kunnet dokumentere bruken av alle dialogene i kvalitetssystemet. Det har derfor vært vanskelig for komiteen å utføre en fullstendig vurdering av kvalitetsarbeidet. Komiteen har derfor vært nødt til å vurdere hvorvidt de har tillit til at det nye kvalitetssystemet kan gi UiS tilstrekkelig kunnskap til å sikre og videreutvikle kvaliteten i sine utdanninger.

Komiteen opplever at det er gode intensjoner bak det nye kvalitetssystemet, hvor UiS ønsker å skape en kultur for å snakke om kvalitet i utdanningen, uten at kvalitetssystemet skal bli for rapporteringstungt. Studentene er involvert gjennom ulike evalueringer og representasjon i sentrale råd og utvalg. Komiteen mener også at UiS har sørget for gode ordninger for akkreditering og reakkreditering av studier. Kvalitetssystemet har også ordninger for årlige emne- og programrevisjoner.

Kvalitetssystemet oppleves likevel som uferdig. I sakspapirene til styremøtet hvor kvalitetssystemet ble vedtatt, skriver UiS selv at kvalitetssystemet ennå ikke er fullstendig, og at det er behov for videreutvikling. Komiteen stiller seg bak dette, og mener at kvalitetssystemet har flere svakheter som vil kunne føre til at UiS ikke får god nok informasjon til å sikre og videreutvikle sine utdanninger. Noen av svakhetene vil vi omtale under de andre kravene i denne rapporten. I denne delen, som omhandler universitets- og høyskoleloven §1-6, vil komiteen redegjøre for det som knytter seg til selve systemet. Dette inkluderer informasjonsflyten og kontinuiteten i kvalitetssystemet og i hvilken grad kvalitetssystemet ivaretar alle deler av studieporteføljen.

Informasjonsflyt

Et kvalitetssikringssystem bør ha en tydelig kvalitetssløyfe hvor informasjon flyter oppover i organisasjonen og ned igjen, og hvor kvalitetsarbeidet bygger på arbeidet som er gjort i tidligere år. På den måten sikrer man en systematisk videreutvikling av hele porteføljen, og at berørte parter blir informert og involvert i kvalitetsarbeidet. UiS har et kvalitetssystem som har til hensikt å aggregere informasjon om kvalitet gjennom dialogene oppover i alle ledd i organisasjonen. Selv om møtebøker fra de veletablerte utvalgene som for eksempel LU og UU blir lagt ut på ulike digitale plattformer, er det utydelig for komiteen hvordan informasjonen fra dialogene er koblet sammen med råd- og utvalgsstrukturen, hvordan informasjon fra dialogene formidles nedover igjen i organisasjon, og hvordan

kvalitetsarbeidet videreføres fra år til år, for å videreutvikle utdanningene. Tabellen i kvalitetssystemet som gir oversikt over det dialogbaserte systemet, viser verken utvalgene og rådernes plass i systemet eller en tydelig informasjonssløyfe hvor informasjonen også flyter nedover i organisasjon.

Ivaretagelse av alle deler av studieporteføljen

UiS sitt kvalitetssystem skal omfatte all utdanning ved UiS. Komiteen mener imidlertid at kvalitetssystemet ikke i stor nok grad ivaretar de delene av studieporteføljen som ofte havner utenfor vanlige rutiner, slik som ph.d.-utdanningene, praksis og etter- og videreutdanninger (EVU).

Deler av kvalitetssystemet omfatter tydelig doktorgradsutdanningene, som rutinene for akkreditering av studieprogram, men det er samlet sett uklart for komiteen hvilke deler av kvalitetssystemet som omfatter doktorgradsutdanningene, og hva som kvalitetssikres av fakultetene selv. UiS viser til ph.d.-veilederen for kvalitetssikring av doktorgradsutdanningene. Veilederen gir god informasjon til ph.d.-kandidater og deres veiledere, men er ikke i seg selv tilstrekkelig til å fungere som et system for kvalitetssikring av doktorgradsutdanningene. Doktorgradsutdanningene fremstår derfor som noe løsrevet fra kvalitetssystemet, og det er behov for en tydeligere integrering av kvalitetssikring av doktorgradsutdanningene i UiS sitt kvalitetssystem. Det er ikke dermed sagt at det ikke gjøres et godt kvalitetsarbeid for doktorgradsutdanningene ved UiS, men det er uklart hvordan kvalitetssystemet bidrar til kvalitetssikring av alle delene av doktorgradsutdanningene.

Ifølge kvalitetssystemet til UiS skal fakultetene selv sørge for retningslinjer for evaluering av praksis, og disse skal inngå i dialogene. UiS har ikke kunnet dokumentere slike retningslinjer, og universitetet kan derfor heller ikke vise en systematisk tilnærming til kvalitetssikring av de ulike sidene av praksis, verken for fag med forskriftsfestet praksis eller i andre fag med integrert praksis eller annen kontakt med arbeidslivet. Det er dermed også uklart hvordan praksis skal inngå i det dialogbaserte systemet. Komiteen anser derfor ikke at kvalitetssystemet i tilstrekkelig grad vil kunne gi informasjon om, og bidra til videreutviklingen av, praksis i utdanningene.

Når det gjelder etter- og videreutdanning, beskriver kvalitetssystemet at det er fakultetsstyrene som fastsetter enhetens studieprogrammer til og med 60 studiepoeng. Komiteen har forstått det slik at en del av UiS sine etter- og videreutdanninger administreres sentralt av UiS EVU, som også har kontakten med kunder utad. For komiteen er det uklart hvordan ansvarsfordelingen for disse utdanningene er. Det er heller ikke helt tydelig hvordan etter- og videreutdanningene er omfattet av de ulike prosessene i kvalitetssystemet, eller hvordan etter- og videreutdanninger generelt inngår i vurderingen av studieporteføljen. Komiteen anbefaler derfor at UiS tydeliggjør hvordan slike enheter inngår i kvalitetssystemet.

Oppsummert

Det gjøres mye godt kvalitetsarbeid ved UiS. Komiteen mener likevel at kvalitetssystemet

mangler en klar og tydelig systematikk for kontinuerlig forbedring, og at kvalitetssystemet ikke omfatter alle delene av studieporteføljen. Komiteen konkluderer med at UiS per nå ikke har et kvalitetssystem som i tilstrekkelig grad gjør UiS i stand til å sikre og videreutvikle kvaliteten i utdanningene. Komiteen håper kommentarene i rapporten vil være nyttige for UiS i arbeidet med å videreutvikle kvalitetssystemet på en måte som er hensiktsmessig for institusjonen, samtidig som det tilfredsstillende kravene i lov og forskrift.

Konklusjon

Kravet i universitets- og høyskoleloven § 1-6 er ikke oppfylt.

Læringsmiljø

§ 4-3 (4) Institusjonens arbeid med læringsmiljøet skal dokumenteres og inngå som en del av institusjonens interne system for kvalitetssikring etter § 1-6.

Vurdering

UiS har et læringsmiljøutvalg (LU), som er oppnevnt av universitetsstyret, og som skal bidra til at styret ivaretar det overordnede ansvaret for å sikre et godt læringsmiljø. LU har eget mandat og utarbeider årlig en rapport om sitt arbeid til styret. Utvalget legger vekt på omgivelsene som studienes innhold tilbys innenfor, herunder det fysiske, psykososiale, digitale og pedagogiske lærings- og studiemiljøet. Sammen med utdanningsutvalget utgjør de «LOKUT» - UiS sitt lokale organ for kvalitet i utdanningene.

Som konkrete eksempler på hva LU arbeider med, redegjør UiS for læringsmiljøprisen, universell utforming, sak om læringsmiljøfremmende tiltak og sak om forsinket sensur. LU arbeider også aktivt med oppfølging av Studiebarometeret og Studentenes helse- og trivselsundersøkelse (SHoT). Universitetet har opprettet en Si ifra-ordning, hvor studenter kan rapportere feil og mangler ved læringsmiljøet. UiS etablerte studentombud i 2015, og fra 2019 har stillingen blitt utvidet til en fulltidsstilling. Studentombudet skal rapportere direkte til styret og bistå og gi råd til studentene i saker knyttet til studiesituasjonen. Studentombudet sitter som observatør i LU.

UiS viser gjennom dokumentasjonen at de arbeider godt med læringsmiljøet gjennom LU, studentombudet og Si ifra-systemet. Læringsmiljø inngår også i emneevalueringene, og SHoT-undersøkelsen skal diskuteres i utviklingen av studieprogrammene. Samarbeidet mellom LU og UU er positivt og bidrar til at LU er koblet på et sentralt utvalg i kvalitetsarbeidet. Komiteen mener derfor at arbeidet med læringsmiljø i tilstrekkelig grad er integrert i kvalitetssystemet, selv om det med fordel kan tydeliggjøres bedre som skissert under.

I det dialogbaserte systemet er malene for rapportering basert på kvalitetsfaktorene, uten at det er tydelig hva som skal inngå i rapporteringen for hver av kvalitetsfaktorene. Læringsmiljø er ikke en kvalitetsfaktor. Det er derfor ikke per i dag tydelig hvordan informasjon om læringsmiljø skal aggregeres oppover i institusjonen, eller hvilken informasjon som kommer til LU. UiS har redegjort for at resultater fra emneevalueringer skal gå til LU, men det er uklart i hvilken form dette skal gjøres tilgjengelig for LU. Komiteen opplever derfor at LU og UiS sitt arbeid med læringsmiljø med fordel kunne vært bedre integrert i kvalitetssystemet, og anbefaler derfor at UiS integrerer læringsmiljø ytterligere når de reviderer kvalitetssystemet. I intervjuer kom det frem at UiS har oppmerksomhet på læringsmiljø, og komiteen har derfor tillit til at dette vil utbedres. UiS bør da synliggjøre hvordan læringsmiljøet blir dokumentert, vurdert og analysert gjennom det dialogbaserte systemet. Komiteen har ikke sett noen analyse av dataene fra Si fra-systemet. Vi anbefaler at dette blir gjort, og at det inngår i kvalitetsarbeidet til UiS.

Konklusjon

Kravet i universitets- og høyskoleloven § 4-3 (4) er oppfylt.

3.2 Studiekvalitetsforskriften

Krav til systematisk kvalitetsarbeid – periodiske evalueringer

§ 2-1 (2) Institusjonene skal gjennomføre periodiske evalueringer av studietilbudene sine. Representanter fra arbeids- eller samfunnsliv, studenter og eksterne sakkyndige som er relevante for studietilbudet, skal bidra i evalueringene. Evalueringsresultatene skal være offentlige.

Vurdering

UiS har valgt å samkjøre periodisk evaluering og reakkreditering av sine studietilbud. Komiteen forstår det slik at de periodiske evalueringene skal brukes til å sjekke kravene til studietilbud i studietilsynsforskriften og studiekvalitetsforskriften. UiS har dokumentert klare retningslinjer, prosedyrer og maler for dette. I de periodiske evalueringene oppnevner UiS en sakkyndig komité, som oppfyller kravet til representasjon. De periodiske evalueringene skal gjennomføres hvert 6–8 år. UiS gjennomførte i 2018 tre piloter og har dokumentert en plan for hvilke programmer det skal føres tilsyn med fremover i 2020. UiS har ikke klart å vise at de tre evalueringene som ble gjennomført i piloten, er offentlige, men de har en plan for offentliggjøring, og komiteen har tillit til at UiS vil gjøre dette.

I de periodiske evalueringene skal den sakkyndige komiteen kontrollere om studietilbudene tilfredsstillende kravene i forskrift, som er minstekrav til kvalitet. Vi anbefaler at UiS bruker de sakkyndige komiteene i evalueringene til å vurdere den faglige kvaliteten i studietilbudene ut over minstekravene og i tråd med sine strategiske satsningsområder. Dette er særlig viktig sett i lys av at universitetet i liten grad innhenter tilbakemeldinger om det faglige nivået på studietilbudet som del av sitt systematiske kvalitetsarbeid, som vi beskriver i vår vurdering av § 4-1 (4) og § 4-1 (5). Dersom slike sakkyndige komiteer kun skal brukes i forbindelse med periodisk evaluering og reakkreditering, er det viktig at UiS i sitt kvalitetsarbeid sikrer andre tilbakemeldinger på kvaliteten i sine studier ut over de forskriftsmessige minimumskravene.

Konklusjon

Kravet i studiekvalitetsforskriften § 2-1 (2) er oppfylt.

3.3 Studietilsynsforskriften

Strategi og kvalitetsområder

§ 4-1 (1) Institusjonens kvalitetsarbeid skal være forankret i en strategi og dekke alle vesentlige områder av betydning for kvaliteten på studentenes læringsutbytte.

Vurdering

I sin strategi har Universitetet i Stavanger som mål å være et attraktivt universitet av høy internasjonal kvalitet med studier tilpasset fremtidens arbeidsliv. UiS ønsker å tiltrekke seg ambisiøse studenter og ha et studietilbud som fremmer dannelse og sikrer studentene en solid kompetanse. Derfor har UiS i sin strategi valgt følgende satsningsområder: digitalisering, internasjonalisering, samfunnsutvikling og innovasjon. Kvalitetssystemet skal bidra til å fremme disse satsningsområdene. Videre står det i kvalitetssystemet at kvalitetsarbeidet har et overordnet mål om at «studentene skal oppnå best mulig læringsresultater og personlig utvikling (læringsutbytte), møte relevante utdanninger som gir solide forberedelser for aktiv deltagelse i samfunnet og for en fremtidig yrkeskarriere (relevans), samt gjennomføre utdanningene mest mulig effektivt (gjennomføring)» (kvalitetssystemet, s.7). Som beskrevet ovenfor, har UiS innført syv kvalitetsfaktorer som skal bidra til dette, og som skal være gjennomgående i kvalitetsarbeidet, fra emne- til studieporteføljnivå: engasjement, tilbakemelding, undervisning, læringsutbytte, arbeidslivsrelevans, internasjonalisering og forskningsbasert utdanning og undervisning. UiS har også som mål at kvalitetsarbeidet skal bli mer digitalisert.

Komiteen anser de syv faktorene som relevante kvalitetsområder for kvalitetsarbeidet og ser at det er lagt opp til at disse skal være klare drivere for kvalitetsarbeidet i hele organisasjonen. Malene som er lagt ved for evalueringer og rapporteringer oppover i kvalitetssystemet, viser at det skal rapporteres på de syv faktorene gjennomgående fra hvert emne og opp til studieporteføljnivå. Komiteen mener likevel at faktorene ikke er godt nok operasjonalisert. I kvalitetssystemet er det en beskrivelse av de ulike kvalitetsfaktorene, men disse beskrivelsene fungerer ikke som en operasjonalisering av kvalitetsfaktorene. Det er utydelig for komiteen både hva som skal legges i begrepene, og hvilke kilder som er relevante for å vurdere utdanningene ut fra de ulike faktorene. To av faktorene, læringsutbytte og relevans, er samtidig mål for kvalitetsarbeidet. Komiteen anbefaler at UiS tydeliggjør sammenhengen mellom mål og faktorer. I strategien og i kvalitetssystemet er det også en tydelig intensjon om at læringsmiljø skal inngå i kvalitetsarbeidet. Læringsmiljø er ikke en egen kvalitetsfaktor, og det er derfor også uklart for komiteen på hvilken måte læringsmiljø skal inngå.

Det er delvis samsvar mellom satsningsområdene i UiS sin strategi, målsettingene i kvalitetssystemet og de syv kvalitetsfaktorene. Komiteen mener at koblingen mellom disse kunne vært tydeligere. Komiteen ser likevel at universitetets strategi og kvalitetssystemet gir en strategisk retning for kvalitetsarbeidet. UiS er i gang med å utvikle ny strategi, som skal være gjeldende fra 2021. I leseveiledningen skriver UiS at de har som mål at de syv faktorene skal være sentrale i kommende strategi. Komiteen anbefaler UiS at de i arbeidet

med ny strategi gjør det tydeligere hvordan kvalitetsarbeidet skal bidra til de overordnede målene for utdanningene ved UiS.

Konklusjon

Kravet i studietilsynsforskriften § 4-1 (1) er oppfylt.

Forankring og kvalitetskultur

§ 4-1 (2) Kvalitetsarbeidet skal være forankret i institusjonens styre og ledelse på alle nivåer. Institusjonen skal gjennom kvalitetsarbeidet bidra til å fremme en kvalitetskultur blant ansatte og studenter.

Vurdering

Forankring av kvalitetsarbeidet

Kvalitetsarbeidet ved UiS er forankret i universitetsstyret, som har det overordnede ansvaret for utdanningskvaliteten ved institusjonen. Styret skal hvert år behandle sak om studieporteføljen og status på de syv faktorene, som erstatter den tidligere kvalitetsrapporten. Som beskrevet i første styresak (US96/19, s. 1) etter nytt fastsatt kvalitetssystem, har ikke «institusjonen hatt anledning til å gjennomføre alle de dialogbaserte prosessene som skal ligge til grunn for en samlet vurdering av studieporteføljen». UiS endret også høsten 2019 sin ledelsesmodell, og de har nå ansatt rektor og ekstern styreleder. Det nye rektoratet og styret har derfor hatt kort tid på seg til å komme inn i arbeidet med UiS sitt nye kvalitetssystem.

I saksfremlegget til styret for vedtaket av det nye kvalitetssystemet sto det blant annet at «[d]et reviderte kvalitetssystemet som nå legges frem er ennå ikke fullstendig» (vedlegg 50, s 1). I høringsvarene fra fakultetene kom det frem en del kritikk av kvalitetssystemet knyttet både til manglende forankring under utvikling og valget av de syv kvalitetsfaktorene. Komiteen var derfor nysgjerrig på hvilke diskusjoner og vurderinger styret hadde hatt på møtet i juni. Under institusjonsbesøket møtte flere nye styremedlemmer, og komiteen fikk ikke klarhet i hva som hadde blitt diskutert da kvalitetssystemet ble godkjent. Det fremkom imidlertid at styret i liten grad har vært bevisst på hvilke saker som omhandlet kvalitetsarbeid, og at de for eksempel ikke direkte hadde koblet høstens sak om «Studieportefølje – studieplasser 2020–2021» som dokumentasjon på arbeid med utdanningskvalitet. Styremedlemmene mente at det nye skiftet, med ny ledelsesmodell og nytt styre, bidrar til at styremedlemmene fremover vil bli mer proaktive og etterspørre informasjon de selv trenger om studiekvalitet.

Institusjonsbesøket bekreftet at kvalitetsarbeidet ved UiS er godt forankret i rektoratet og i fakultetenes ledelse. Dekaner, prodekaner for forskning og prodekaner for utdanning har alle tydelige mandater og arbeidsoppgaver i kvalitetssystemet. I intervjuene var de også klare på sitt ansvar, og de kjente til kvalitetssystemet og sin rolle. Komiteen ser at fakultetenes høringsvar kan ha fungert som et ledd i forankringen av kvalitetssystemet nedover i organisasjonen til instituttene og faglig ansatte. Komiteen opplever det som positivt at UiS har sørget for en tydelig ledelse av studieprogrammene, gjennom at de har en studieprogramleder for hvert program. UiS har opprettet studieprogramutvalg på fakultetsnivå, hvor blant annet hver studieprogramleder sitter, som gir en ordning for å koordinere på tvers av studieprogrammene innad på hvert fakultet.

Mens forankringen av kvalitetsarbeidet er god på de øvrige nivåene i organisasjonen, fremstår forankringen svakere på institutt- og avdelingsnivå. Institutt- og avdelingslederne

skal lede instituttets/avdelingens kvalitetsarbeid og er ansvarlig for kvalitetsarbeidet i studieprogrammene, men på institusjonsbesøket virket det ikke som de hadde et klart bilde av sitt ansvar, bortsett fra de individuelle samtale med emneansvarlige og studieprogramledere. UiS har også instituttråd som skal gi instituttleder råd i saker som blant annet omhandler strategiske planer på instituttets fagområder og studietilbud, men det fremgår ikke hva slags rolle disse rådene spiller i kvalitetsarbeidet.

Svak forankring på instituttnivået kan henge sammen med hvordan kvalitetsarbeidet er organisert rundt programnivået. Hvordan fagmiljøene skal være involvert i kvalitetsarbeidet ved studieprogrammene, fremgår ikke klart i kvalitetssystemet. I høringssvarene skriver flere fakulteter at de savner et lokalt ledd i prosessbeskrivelsen som har ansvaret for kvalitetsprosessene knyttet til emne- og programrevisjoner. Et fakultet argumenterer for at «det er svært viktig at kvalitetsarbeid skal skje i et fagfelleskap, og i mindre grad baseres på den enkelte emneansvarlige, den enkelte studieprogramleder, eller i samtale mellom emneansvarlige og instituttleder» (vedlegg 50, s 410). Fagfelleskap/faglige fora er i etterkant av høringen lagt inn som part i dialog 3 i kvalitetssystemet, men det er vanskelig å forstå hvem som utgjør et slikt fagfelleskap eller hvordan denne dialogen skal foregå. Ved noen enheter har de laget egne koordinerende funksjoner på studieprogramnivå, delvis som følge av at studieprogramutvalget på fakultetsnivå er for langt unna det daglige arbeidet til å drive utviklingen av hvert enkelt program. Dette vises for eksempel ved organiseringen av bachelor i sykepleie og bachelor i økonomi og administrasjon. Begge disse studieprogrammene tilhører fakulteter som ikke har institutter, men avdelinger, og er matriseorganisert. Komiteen oppfatter at det er et behov for å arbeide videre med implementering og tydeliggjøring av studieprogramnivået og mandatene til instituttlederne (og avdelingslederne), instituttstyret og studieprogramutvalget, samt instituttlederens eller avdelingslederens og studieprogramlederens rolle og forståelse.

Når det gjelder kvalitetsarbeidet rundt etter- og videreutdanninger, er det uklart for komiteen hvordan disse studietilbudene inngår i kvalitetssystemet. De er ikke direkte nevnt i systemet, og det fremgår ikke hvilke dialoger de inngår i, hvem som har ansvaret for disse, og dermed hvordan kvalitetsarbeidet for disse utdanningene er forankret.

Kvalitetskultur

Å fremme kvalitetskultur blant ansatte og studenter innebærer blant annet at institusjonen legger til rette for kunnskapsdeling om kvalitetsarbeidet og kvaliteten i studietilbudene, slik at studenter og ansatte får mulighet til å bli reelt medvirkende i institusjonens arbeid med utvikling og forbedring av utdanningskvaliteten. Det er mye godt kvalitetsarbeid som foregår på UiS. Intensjonene bak det dialogbaserte systemet er gode. Dialogene er ment å bidra til en kvalitetskultur der både studenter og ansatte er involverte. På side 1 i kvalitetssystemet står det at kvalitetsarbeidet er avhengig av opplevd eierskap og aktiv deltakelse, for slik å skape en god kultur for kvalitet. Ved systematisk å snakke om kvalitet er målet for UiS å bygge kultur for kvalitet.

UiS har involvert UU, LU, fakultetene og studentorganisasjonen StOr i arbeidet med revisjon av kvalitetssystemet og forankring i organisasjonen. Det har vært arbeidsgrupper som har arbeidet med å revidere retningslinjer og prosedyrer for akkreditering og

gjennomføring av internt tilsyn samt standardisering av emneevalueringer. Det nye kvalitetssystemet har blitt presentert i flere fora, og sendt på høring til fakultetene. Fakultetene melder om svært gode prosesser knyttet til arbeidet med å utarbeide nye rutiner for akkreditering av studieprogram og periodisk evaluering av studieprogram som ble gjennomført i 2017, men de er også tydelige på at de ansatte ikke i tilstrekkelig grad har blitt involvert i utviklingsfasen av det nye kvalitetssystemet. Høringssvarene ga flere nyttige tilbakemeldinger, både på prosessen/forankringen, kvalitetssystemet, innføringen av de syv faktorene, læringsmiljø og kvalitetsarbeidet på emnenivå. Komiteen opplever likevel at mange av de nyttige innspillene fra fakultetene i begrenset grad ble tatt høyde for i det vedtatte kvalitetssystemet.

UiS sitt nye kvalitetssystem er ikke fullt ut implementert ennå, og både dokumentasjonen og samtalene under institusjonsbesøket bærer preg av at UiS fortsatt står mellom ulike kvalitetssystemer. Denne situasjonen gjør at det er utfordrende for komiteen å vurdere om UiS sitt kvalitetsarbeid fremmer et felles sett med verdier og normer for høy kvalitet i emner, studieprogrammer og i studieporteføljen. Flere emneansvarlige, studieprogramledere og instituttleidere som ble intervjuet, hadde ikke helt klart for seg hva som skulle skje etter dialog 1, og ventet på maler og instruksjoner. Dokumentasjon fra tidligdialogen viser også at emneansvarlige har forstått tidligdialogen på forskjellige måter.

Under institusjonsbesøket var det flere som presiserte at UiS alltid har jobbet med kvalitet, og at det er mye bra som skjer i fagmiljøene, både på forsknings- og undervisningsarenaen. Dette har komiteen også sett mange eksempler på. For eksempel arrangerer Det helsevitenskapelige fakultet årlig en pedagogisk uke, og Det teknisk-naturvitenskapelige fakultet arrangerer årlige utdanningsseminarer og deltar aktivt på relevante utdanningsseminarer og -konferanser nasjonalt. Det sistnevnte fakultetet lyser også årlig ut én million kroner til utdanningsprosjekter som skal bidra til å heve kvaliteten på undervisning og læringsmiljø. Til tross for slike tiltak, er det vanskelig for komiteen å se for seg hvordan kvalitetssystemet legger til rette for å hente inn kunnskap og systematisere kunnskapen om kvalitet på en tilfredsstillende måte, slik at den kan formidles til ansatte og studenter.

Studentmedvirkning

Komiteen vil berømme UiS for god involvering av studentorganisasjonen StOr i arbeidet med nytt kvalitetsarbeid. Det er også positivt at det er stor grad av studentinvolvering og -representasjon i UiS sine utvalg og råd, og spesielt at lederen av StOr sitter i universitetets ledergruppe. UiS har likevel noen klare utfordringer rundt å informere og involvere studentene.

En av utfordringene er knyttet til studenttillitsvalgtsystemet. Ifølge kvalitetssystemet har StOr et medansvar for å rekruttere studenttillitsvalgte til de formelle vervene. Komiteen har ikke sett en formell struktur for oppnevning av tillitsvalgte på program- og emnenivå, og det kom klart frem i intervjuene under institusjonsbesøket og gjennom fakultetenes høringssvar til kvalitetssystemet at det er en utfordring å skaffe nok studenttillitsvalgte. Under institusjonsbesøket var flere tillitsvalgte usikre på sin rolle, og de hadde liten oversikt over

hvem de representerte, og hvordan de skulle få tak i informasjon. For at det dialogbaserte systemet skal fungere kvalitetsfremmende, må UiS legge til rette for at de studenttillitsvalgte kan representere sine medstudenter på en god måte. Rekruttering og opplæring av tillitsvalgte fremstår som krevende oppgaver for StOr, og komiteen anbefaler at UiS i større grad tar ansvar for dette. Det dialogbaserte systemet er også i stor grad avhengig av at så mange studenter som mulig involverer seg og er aktive i dialogene. Siden UiS ikke har ferdigstilt implementeringen av kvalitetssystemet, er det vanskelig å si hvordan for eksempel dialog 3 vil fungere. Komiteen tror det kan være utfordrende å få studentene på banen i denne dialogen etter at emnet er avsluttet.

Komiteen er også usikker på i hvilken grad studentmedvirkning sikres i kvalitetssystemet mellom dialog 3 og styrets vurdering. Kvalitetssystemet illustrerer møtearenaer der dialoger skal gjennomføres uten at det er regnet med studentrepresentasjon på disse nivåene. Reell medvirkning inkluderer både å gi rom for innspill, som i høy grad er ivaretatt fra dialog 1 til 3, og beslutningsmyndighet, som dekkes gjennom råd og styrer. Studentene er derimot ikke representert i de resterende dialogene. Selv om studentene er representert i råd og utvalg, går det dialogbaserte systemet parallelt med råd- og utvalgsstrukturen til UiS, og det fremgår ikke klart hvordan disse er koblet sammen. Komiteen ser det slik at UiS ikke kan garantere reell studentmedvirkning etter dialog 3 i kvalitetssystemet, og vil oppfordre universitetet til å formalisere studentmedvirkningen både når det gjelder innspillmuligheter og beslutningsmyndighet.

Komiteen vurderer at det kan være spesielt utfordrende å være studentrepresentant i studieprogramutvalgene når det ikke er lagt opp til representasjon på studieprogramnivå. Dette gjelder særlig på de store fakultetene. Her må studenten representere flere programmer, som studenten ikke har detaljkunnskap om eller oversikt over. Siden gjennomføringen av dialogene i fagmiljøene er uklare, og ettersom fagmiljøene selv velger hvordan dette gjøres, er det ikke gitt at studentene får en stemme på det enkelte program. Studentrepresentasjonen fremstår derfor som svak på studieprogramnivå.

Komiteen anbefaler at UiS tydeligere integrerer doktorgradsutdanningen i kvalitetssystemet og involverer doktorgradskandidatenes organisasjon i det videre kvalitetsarbeidet. Under institusjonsbesøket kom det frem at representantene fra UiS DC ikke opplevde at de var tilstrekkelig informert eller involvert i kvalitetsarbeidet. Doktorgradskandidatene har én kandidat representert i hvert av doktorgradsutvalgene, og der opptrer de kun som observatører. De tillitsvalgte doktorgradskandidatene som ble intervjuet, var usikre på sin rolle i doktorgradsutvalget på grunn av deres observatørstatus. Komiteen anbefaler at ph.d.-representantene blir fullverdige medlemmer i doktorgradsutvalgene, slik at de kan representere de andre kandidatene på en tydeligere og mer legitim måte. Doktorgradsutdanningene er, slik det fremstår nå, i liten grad forankret i kvalitetssystemet ved UiS. Ved mer systematisk å involvere aktører som arbeider med forskerutdanningene, kan man finne en tydeligere og mer hensiktsmessig forankring av forskerutdanningen i UiS sin totale studieportefølje.

Til slutt har UiS en utfordring knyttet til formidling av informasjonen til studentene og doktorgradskandidatene. Det mangler tydelige rutiner for hvordan informasjon skal nå frem til tillitsvalgte og studenter, og et system som kan gjøre for eksempel referater tilgjengelige

for studentene, også for senere årskull. Det helsevitenskapelige fakultet virket imidlertid bevisst rundt det å informere sine studenter om resultatene fra kvalitetsarbeidet.

Konklusjon

Kravene i studietilsynsforskriften § 4-1 (2) er ikke oppfylt.

Ordninger for systematisk kontroll

§ 4-1 (3) Institusjonen skal ha ordninger for systematisk å kontrollere at alle studietilbud tilfredsstillende kravene i forskrift om kvalitetssikring og kvalitetsutvikling i høyere utdanning og fagskoleutdanning § 3-1 til § 3-4 og kapittel 2 i denne forskrift.

Vurdering

Universitetet i Stavanger har utarbeidet tydelige rutiner for å kontrollere at studietilbudene og fagmiljøene tilfredsstillende kravene i lov og forskrifter, gjennom egne retningslinjer og prosedyrer for både akkreditering av nye studieprogrammer, interne tilsyn av eksisterende programmer og årlige emne- og programrevisjoner.

Reglementet for akkreditering av studier og interne tilsyn gjelder for alle nivå, fra lavere grad til og med doktorgradsprogrammene, og slår fast at det skal være dokumentert hvordan studietilbudet oppfyller alle krav til akkreditering. UiS har valgt å samkjøre interne tilsyn av studieprogrammene med periodisk evaluering, slik at de får en sakkyndig komité til å vurdere studieprogrammene opp mot kravene i studietilsynsforskriften og studiekvalitetsforskriften. Det fremgår tydelig av malen hvilke kilder som skal ligge til grunn for vurderingene i de interne tilsynene. De interne tilsynene gjøres med et intervall på 6–8 år. Rektor og/eller dekan kan beslutte at det settes i verk ekstraordinært tilsyn med studieprogram ved indikasjoner på alvorlig sviktende kvalitet. Ettersom retningslinjene og prosedyrene for akkreditering og interne tilsyn ble vedtatt før det nye kvalitetssystemet, har UiS kunnet dokumentere at de har gjennomført pilot for interne tilsyn.

Komiteen mener prosedyrene for akkreditering og interne tilsyn fungerer godt som ordninger for å systematisk kontrollere at studietilbudene tilfredsstillende kravene i forskriftene. Intervaller på 6–8 år kan likevel virke som lang tid dersom det skjer store endringer i studieprogrammet, fagmiljøet eller lovverket. Ordningene for akkreditering og interne tilsyn må derfor sees i sammenheng med universitetets samlede mekanismer for å avdekke sviktende kvalitet. UiS har vist en forbilledlig gjennomgang av alle sine studieprogram i 2018, som ble gjennomført som følge av endringer i studietilsynsforskriften. Denne avdekket blant annet at UiS har et behov for mer utdanningsfaglig kompetanse, og det har blitt satt i gang tiltak som følge av dette. Gjennomgangen viser at UiS følger opp endringer i forskriftene.

Andre ordninger for kontroll skal være de årlige emne- og programrevisjonene. Ettersom retningslinjene for de årlige emne- og programrevisjonene er nye, har ikke komiteen mottatt dokumentasjon på revisjoner etter at nytt kvalitetssystem ble innført. Det teknisk-naturvitenskapelige fakultet har vist gode rutiner for emne- og programrevisjon tidligere. I sine rutiner har fakultetet gitt klare instruksjoner for hva som skal vurderes i en slik revisjon, og når revisjonen skal gjennomføres, og de viser hvordan fakultetet tar tak i aktuelle problemer i sin portefølje fra år til år. Årlig emne- og programrevisjoner er i utgangspunktet et godt supplement til de interne tilsynene for å avdekke mangler. Slik det fremgår i vurderingen av § 4-1 (4), er det i de nye retningslinjene for emne- og programrevisjon likevel et behov for et bredere kildetilfang for å kunne vurdere om studietilbudene er i tråd med forskriftene.

Bredere kildetilfang vil gjøre at emne- og programrevisjonene i større grad kan fungere godt som to av ordningene for å sikre at studietilbudene tilfredsstillter kravene i forskriftene.

Komiteen vurderer at summen av retningslinjer og prosedyrer for akkreditering, interne tilsyn og emne- og programrevisjoner, sammen med universitetets dokumenterte praksis, er tilstrekkelige ordninger for systematisk kontroll med alle studietilbud ved universitetet. Komiteen anbefaler UiS å tydeliggjøre hvordan etter- og videreutdanning inngår i sine ordninger.

Konklusjon

Kravet i studietilsynsforskriften § 4-1 (3) er oppfylt.

Systematisk innhenting av informasjon

§ 4-1 (4) Institusjonen skal systematisk innhente informasjon fra relevante kilder for å kunne vurdere kvaliteten i alle studietilbud.

Vurdering

Informasjon som innhentes gjennom kvalitetsarbeidet, skal være relevant for institusjonens kvalitetsområder. Informasjonen skal også danne grunnlag for kvalifiserte vurderinger av studiekvaliteten i alle studieløp. Hovedprosessene i UiS sitt kvalitetssystem er akkreditering, reakkreditering og interne tilsyn av studieprogrammene, i tillegg til det dialogbaserte systemet, som har dialoger på emne-, program- og studieporteføljenivå. Det er gjennom disse prosessene UiS skal hente inn informasjon for å vurdere kvaliteten.

UiS har vist gode ordninger for akkreditering, reakkreditering og interne tilsyn av sine studieprogrammer på alle nivåer. I disse prosessene sikrer universitetet at studiene blir gjenstand for vurderinger av ulike relevante aktører, som eksterne fagfeller og arbeidslivsrepresentanter. Det fremgår også av malene at det er en rekke ulike kilder med dokumentasjon som skal ligge til grunn for vurderingene, og komiteen vurderer at rutinene er tilfredsstillende for de prosessene. Gjennom de interne tilsynene bruker UiS en sakkyndig komité til å vurdere forskriftskravene til studietilbud. Forskriftskravene tilsvarer minstekravene til kvalitet. For å få informasjon om faglig utvikling ut over minstekravene, og i tråd med universitetets egne strategiske mål, vil det derfor være behov for mer og annen informasjon, og for at informasjonen innhentes hyppigere.

Det dialogbaserte systemet og operasjonalisering av de syv faktorene

Ettersom interne tilsyn gjøres med et intervall på 6–8 år, vil mye av det kontinuerlige kvalitetsarbeidet foregå i det dialogbaserte systemet, og gjennom det dialogbaserte systemet skal de syv kvalitetsfaktorene vurderes. Siden kvalitetssystemet er nytt, vurderer NOKUTs sakkyndige komité planene som foreligger, og ser dette i sammenheng med dokumentasjonen UiS har innsendt fra det forrige kvalitetssystemet. Komiteen vurderer under om det dialogbaserte systemet systematisk henter inn informasjon fra relevante kilder.

Gjennom dialogene ønsker UiS å sikre at informasjon om kvalitet sendes oppover i organisasjonen. Det skal foregå systematiske samtaler om innsamlede data, og disse skal analyseres og brukes til kontinuerlig forbedring. Det skal lages korte referater fra dialogene, og kvalitetsarbeidet skal dokumenteres i sak om studieporteføljen som legges frem for fakultetsstyrene om våren og universitetsstyret om høsten.

Et sentralt element i den systematiske informasjonsinnhenting er de syv kvalitetsfaktorene. Faktorene er den røde tråden i kvalitetsarbeidet fra emnenivå og opp til studieporteføljenivå. Komiteen anser disse faktorene for å være relevante, men det er likevel uklart for komiteen hvordan de syv faktorene skal forstås på ulike nivå i organisasjon: Hva skal rapporteres på de ulike faktorene? Hvilke kilder skal belyse dem? Hvilke kilder som er relevante, kan også variere mellom faktorene. Operasjonaliseringen av de syv faktorene kommer ikke tydelig frem verken i maler eller i kvalitetssystemet. I høringsvarene fra fakultetene og StOrs

studentuttalelse ble dette også problematisert og etterspurt. UiS har forsøkt å imøtekomme høringsuttalelsene med mer utfylte beskrivelser av faktorene i vedtatt kvalitetssystem, men komiteen mener det fortsatt er utydelig. Komiteen forsøkte under institusjonsbesøket å få større klarhet rundt dette, men uten å lykkes. Det er stor risiko for at UiS ikke vil kunne gjøre en god og systematisk vurdering av kvaliteten på sine studier når det er uklart for de ansatte hvordan de syv faktorene skal operasjonaliseres, og hvilke kilder som skal brukes.

Studentevalueringer

UiS anser studentevalueringer som en viktig kilde i analysene av egen utdanningskvalitet. Det dialogbaserte systemet legger opp til at studentene skal ta del både i dialoger, i evalueringer og i råd og utvalg. Studentenes synspunkter skal diskuteres i dialoger med fagmiljøene og ledelsene på de ulike nivåene oppover i organisasjonen. UiS har også vist at de gjør et godt arbeid rundt studiebarometeret, og de jobber aktivt for å oppnå høye svarprosjenter. Dermed blir både tidligdialoger, emneevaluering og resultater fra Studiebarometeret brukt til kontinuerlig forbedring av studietilbudet. UiS tar også i bruk resultatene fra Studentenes helse og trivselsundersøkelse som gjennomføres nasjonalt hvert fjerde år, og universitetet har en årlig undersøkelse i forbindelse med studiestart og for kreerte doktorgradskandidater. Det er positivt at UiS har slike undersøkelser, men hvordan disse undersøkelsene inngår i kvalitetssystemet, er uklart. Likevel er studentperspektivet godt ivaretatt i store deler av UiS sitt kvalitetsarbeid, men komiteen mener at kvalitetssystemet lener seg for tungt på studentenes tilbakemeldinger. Denne problemstillingen belyses også i høringsvarene, hvor et av fakultetene poengterer at studenttilfredshet har fått for stor plass. Det er viktig at studentperspektivet balanseres med andre kilder til informasjon. Det er en rekke kilder til informasjon som vil være relevante, for eksempel eksterne fagfeller, arbeidslivsrepresentanter, sensorer, praksisfeltet og ulike datakilder og statistikk.

Innhenting av data fra interne og eksterne databaser og undersøkelser

Som nevnt tidligere, har ikke UiS implementert alle dialogene ennå, og komiteen kan kun vurdere de planene som foreligger. Komiteen kan ikke se at kvalitetssystemet, slik det foreligger, vil gi et tilstrekkelig kunnskapsgrunnlag for å gjøre vurderinger av utdanningskvaliteten basert på ulike relevante kilder. Det kan hende at UiS i praksis vil benytte seg av andre kilder enn student-evalueringer, men det fremgår ikke klart av kvalitetssystemet hvordan dette skal inngå eller brukes. Ei heller er det tydelig hva som skal innhentes, hvem som har ansvar for å hente inn informasjonen, og hvordan den skal brukes og rapporteres.

Når det gjelder datakilder, bruker UiS kilder som datamateriale fra FS og DBH. I kvalitetssystemet er det også en intensjon om at inntaks- og resultat kvalitet skal vurderes på grunnlag av data fra sentrale databaser. Det er likevel ikke klart hvordan disse dataene skal inngå i kvalitetsarbeidet. I intervjuer under institusjonsbesøket fikk komiteen bekreftet at dette heller ikke er tydelig for de som innehar de sentrale rollene i kvalitetsarbeidet ved UiS. Tilsvarende fremgikk også i høringsvarene til kvalitetssystemet, hvor et institutt på Det teknisk-naturvitenskapelige fakultet poengterte at kvalitetssystemet også må inkludere inntakskvalitet og resultat kvalitet, og at beskrivelsen legger for lite vekt på denne type data. Selv om komiteen kan se at slik informasjon tidvis har blitt innhentet ved UiS tidligere, er

det uklart om slik informasjon nå vil innhentes og aggregeres på en systematisk måte, gitt at det ikke er klare rutiner for dette. Komiteen er innforstått med at UiS er i gang med å lage et datavarehus som skal bidra til å gi et bedre datagrunnlag i kvalitetsarbeidet, og anbefaler UiS å lage gode rutiner for hvordan dette datavarehuset skal brukes i kvalitetsarbeidet.

Eksternt blikk og evalueringer

UiS har som strategisk mål at studiene skal være tilpasset fremtidens arbeidsliv og samfunnsutvikling. Dette skal de gjøre ved å øke samarbeidet med omgivelsene i utvikling av studieporteføljen med tanke på behov i samfunnet, praksissamarbeid og livslang læring. Så vidt komiteen kan se, foreligger det ikke en systematisk innhenting av informasjon for å belyse hvorvidt UiS oppnår dette målet. Arbeidslivsrelevans inngår som en kvalitetsfaktor. Ettersom det ikke er tydelig hva slags kildegrunnlag vurderingene om arbeidslivsrelevans skal basere seg på, kan komiteen ikke se at kvalitetsarbeidet sikrer et godt nok kunnskapsgrunnlag for å vurdere arbeidslivsrelevansen. UiS har riktig nok sikret at de har noe tilbakemelding på sine studier fra eksterne gjennom blant annet ekstern representasjon i en del utvalg, og de har et verdiskapningsforum, som kan gi noe informasjon på overordnet nivå for institusjonen.

Ifølge prosedyrene for de interne tilsynene som skal gå hvert 6.–8. år, skal det være et eksternt blikk i komiteen, både fra en annen utdanningsinstitusjon og fra en arbeidslivsrepresentant. Komiteen mener at dette er bra, og at det kunne vært styrket ytterligere gjennom mer informasjonsinnhenting fra eksterne om studienes kvalitet og relevans i det dialogbaserte systemet, særlig gitt UiS sin ambisjon om å utvikle sin studieportefølje gjennom mer samarbeid med omgivelsene. Faste samarbeidsmøter, slik som bachelor i sykepleie har med Stavanger universitetssykehus, kommunene o.l. er et godt eksempel på tilnærminger for å styrke eksterne vurderinger og innspill. Gjennom praksisordningene har UiS en god kilde til informasjon om kvaliteten i sine utdanninger, som de i langt større grad kan ta i bruk for å få et eksternt blikk, ikke bare på praksis, men på studieprogrammene i sin helhet.

Praksis

Flere av utdanningene ved UiS har praksis, og i strategien er det et mål om økt praksissamarbeid. Ifølge kvalitetssystemet skal dekan fastsette retningslinjer for kvalitetssikring av praksis ved fakultetene, men UiS har ikke kunnet dokumentere slike rutiner ved sine fakulteter. Det er ikke dermed sagt at det ikke foregår kvalitetsarbeid knyttet til praksis. Det helsevitenskapelige fakultet har samarbeidsmøter med praksisfeltet og ordninger for opplæring av praksisveiledere. Ved Fakultet for utdanningsvitenskap og humaniora har de vist at enkelte studieprogram har rutiner for å la studenter evaluere sine praksisperioder. Like fullt er det en tydelig mangel på systematisk informasjonsinnhenting om og evaluering av praksis. Studentene ved bachelor i sykepleie har etterspurt slike rutiner. Manglende dokumentasjon er et problem for kvalitetssikring av praksis, men også en tapt mulighet til informasjon om studieprogrammenes relevans og kvalitet fra en ekstern kilde. Komiteen mener at UiS må lage tydeligere rutiner for kvalitetssikring av praksis. Slike rutiner bør ha et klart skille mellom evaluering av praksis (kvalitetssikring) og vurdering av studenten (eksamensordning).

Doktorgradsutdanningene

I vurderingen av universitets- og høyskoleloven § 1-6 over, vurderte komiteen at kvalitetssystemet til UiS ikke i tilstrekkelig grad inkluderer doktorgradsutdanningene. Det er også svært uklart for komiteen hvordan det skal innhentes informasjon om kvaliteten i doktorgradsutdanningene. Det er ikke dermed sagt at det ikke gjøres kvalitetsarbeid knyttet til doktorgradsutdanningene. UiS har vist at de har en undersøkelse for kreerte doktorgradskandidater og en god styresak om disputaser og gjennomstrømning. Under institusjonsbesøket fremgikk det at kvalitetsarbeidet for doktorgradsutdanningene varierer mellom fakultetene. Det trenger ikke i seg selv å være et problem at det åpnes opp for variasjon, men det må foreligge en systematikk bak, og den er det vanskelig for komiteen å se er ivaretatt. Det er uklart for komiteen hvilke deler av kvalitetssystemet som skal gjelde doktorgradsutdanningene, hvilke kilder som skal belyse de syv kvalitetsfaktorene for disse utdanningene, og hvordan informasjonen skal innhentes systematisk.

Oppsummert

Komiteen anser intensjonen bak det dialogbaserte systemet og tanken om at kvalitetssystemet ikke skal bli for rapporteringstungt, for å være gode. UiS henter inn informasjon fra sine studenter, og i det gamle kvalitetssystemet har de også innhentet annen relevant informasjon. Komiteen mener det er klare rutiner for hvilken informasjon som skal innhentes i de interne tilsynene. Disse tilsynene foretas likevel så sjelden at komiteen mener det dialogbaserte systemet med emne- og programrevisjoner også må ta i bruk andre kilder til informasjon om kvaliteten i utdanningene. I det dialogbaserte systemet er det ingen klare retningslinjer for bruk av andre relevante informasjonskilder enn studentenes tilbakemeldinger, verken på emnenivå, studieprogramnivå eller porteføljenivå. Slike kilder kan for eksempel være eksterne fagfeller, arbeidslivsrepresentanter, sensorer, praksisfeltet og ulike datakilder. UiS må derfor tydeliggjøre hvordan andre kilder skal inngå i kvalitetssystemet, og hvordan dette skal brukes og aggregeres oppover i organisasjonen. Det er også et behov for å tydeliggjøre hvilke kilder som skal belyse de syv kvalitetsfaktorene på de ulike nivåene. UiS må derfor videreutvikle sitt kvalitetssystem slik at det gir et bredere og mer relevant kildetilfang, og kildetilfanget må brukes på en systematisk måte.

Konklusjon

Kravet i studietilsynsforskriften § 4-1 (4) er ikke oppfylt.

Bruk av kunnskap fra kvalitetsarbeidet

§ 4-1 (5) Kunnskap fra kvalitetsarbeidet skal brukes til å utvikle kvaliteten i studietilbudene og avdekke eventuelt sviktende kvalitet. Sviktende kvalitet skal rettes opp innen rimelig tid.

Vurdering

Bruk av kunnskap fra kvalitetsarbeidet

Rapporteringskjeden som går fra det enkelte studieprogram til institusjonens styre skal i UiS sitt kvalitetsarbeid sikre at kunnskap samles og brukes til forbedring. Dette skal gjøres gjennom interne tilsyn og det dialogbaserte systemet, med årlige emne- og studieprogramrevisjoner. Dialogene skal sørge for samtaler om gjennomføring og utvikling på ulike nivåer oppover i organisasjonen. Det skal lages korte referater fra dialogene, og referatene erstatter kvalitetsrapportene universitetet har hatt tidligere. UiS har utarbeidet maler for rapportering for de syv kvalitetsfaktorene i de ulike dialogene. Komiteen har mottatt dokumentasjon på hvordan interne tilsyn er brukt for videreutvikling av studietilbudene, men ikke for det dialogbaserte systemet. Ettersom dette kvalitetssystemet er nytt, er det vanskelig for komiteen å vurdere hvordan kunnskapen som genereres av det kvalitetsarbeidet, vil bli brukt til å videreutvikle kvaliteten på utdanningene.

De interne tilsynene gir UiS god informasjon om kvaliteten i studietilbudene, og inkluderer forslag til tiltak. Tilsynene utføres hvert 6.–8. år og er også ment for å sjekke kravene i forskrift, som er minstekrav til kvalitet i studietilbudene. Det er derfor viktig at UiS har andre kilder til informasjon om kvalitet i sine studietilbud i tillegg til tilsynene, og at de bruker denne kunnskapen for kontinuerlig å videreutvikle kvaliteten. De årlige emne- og programrevisjonene er ment å ivareta dette. Ifølge kvalitetssystemet skal de årlige emnerevisjonene gjøres på bakgrunn av emneevalueringer og dialoger, mens de årlige programrevisjonene skal gjøres på bakgrunn av emneevalueringer, dialoger og resultater fra Studiebarometeret. Dette innebærer at kunnskapsgrunnlaget hovedsakelig er studentevalueringer. Mangelen på andre relevante kilder i kvalitetsarbeidet, som beskrevet under § 4-1 (4), gjør at komiteen mener at UiS ikke får et tilstrekkelig kunnskapsgrunnlag for å gjøre gode vurderinger. Det er heller ikke klart hvordan de interne tilsynene skal kobles på det dialogbaserte systemet og den årlige programrevisjonen.

Gjennom tidligdialog gis studentene en mulighet til å påvirke emnet sitt mens de tar det. Det vurderer komiteen som positivt, selv om det ligger naturlige begrensninger for hva man kan endre underveis i et semester. Komiteen har mottatt dokumentasjon fra tidligdialogene, og de viser at emneansvarlige har gjennomført og rapportert på ulike måter. Noen har for eksempel gått vekk fra malen fordi de ikke har opplevd den som hensiktsmessig. Hvis UiS ønsker at tidligdialogen skal være standardisert, ser det ut til å være behov for tydeligere retningslinjer for hvordan den skal gjennomføres, spesielt for store emner med mange studenter. For komiteen er det ikke et mål i seg selv at tidligdialogene skal være standardisert på tvers av emner, men at den er hensiktsmessig for de ulike emnene.

For å utvikle kvaliteten i studietilbudene, trenger UiS gode rutiner for å analysere informasjonen de henter inn, og for at resultatene aggregeres på en systematisk og god måte oppover i organisasjonen. UiS har ved flere av studietilbudene dokumentert at de tidligere har hatt årlige kvalitetsrapporter hvor kunnskap fra kvalitetsarbeidet ble brukt til å iverksette tiltak. Disse skal nå erstattes av referater fra dialogene. Siden kvalitetssystemet er nytt, har ikke komiteen mottatt dokumentasjon på hvordan de ferdigutfylte referatene vil se ut. Malene for referatene er svært overordnet, og det følger ingen klare instruksjoner for hva som skal rapporteres på hver av faktorene. Gitt problemet med at det er uklart hvordan de syv faktorene skal forstås, og hvilke kilder som skal belyse dem, som beskrevet under vurderingen av § 4-1 (4), er det vanskelig for komiteen å se at disse malene vil kunne gi de ulike nivåene i organisasjonen god nok informasjon til å analysere kvaliteten i studietilbudene sine. Tydeligere retningslinjer for hva som skal inngå i referatene, ble også etterspurt i høringssvarene. Komiteen ser at det kan bli en utfordring for UiS at rapporteringen oppover bygger på dialoger som er av muntlig karakter. Det kan også bli en utfordring å ta hensyn til kunnskapen fra arbeidet som er gjort tidligere. Komiteen er redd for at de lange linjene i kvalitetsarbeidet kan forsvinne i det nye kvalitetssystemet, fordi det ikke er tydelig hva som skal rapporteres, og hvilken informasjon som må med i rapporteringen. UiS må derfor i større grad sørge for at kvalitetsarbeidet systematisk bygger på det arbeidet som er gjort tidligere i videreutviklingen av studietilbudene, og at referatene bygger på et godt og balansert kunnskapsgrunnlag om kvaliteten i studietilbudene. I tillegg til at det mangler relevante kilder, mangler UiS dermed også klare rutiner for hvilken informasjon som skal innhentes og analyseres på de ulike nivåene.

Avdekking og retting av sviktende kvalitet

Gjennomgangen UiS gjorde av alle sine studietilbud i 2018, viste hvordan universitetet avdekket sviktende kvalitet, og hvordan de satte i gang tiltak med for eksempel å heve den utdanningsfaglige kompetansen. UiS vil på tilsvarende vis kunne avdekke sviktende kvalitet gjennom sine interne tilsyn. Dette har også pilotene deres dokumentert at de gjør, for eksempel på bachelor i økonomi og administrasjon. Piloten har imidlertid ikke synliggjort klare frister for oppretting, eller hvilke konsekvenser som følger dersom fristene ikke opprettholdes. UiS må sørge for tydeligere rutiner for oppfølging av slike saker i sitt kvalitetssystem, slik at sviktende kvalitet rettes opp innen rimelig tid. UiS har dokumentert andre gode prosesser for å videreutvikle kvaliteten i sine utdanninger. For eksempel viser universitetet at de har jobbet godt med sensurfrister, at de arbeider systematisk med Studiebarometeret, at de har gjennomført et pilotprosjekt om gjennomstrømning, og at de har gjort en grundig analyse om gjennomstrømning i doktorgradsutdanningen med forslag til tiltak. UiS jobber helt klart for å avdekke sviktende kvalitet, selv om det ikke er like tydelig hvordan disse prosessene inngår i det nye kvalitetssystemet.

Selv om de interne tilsynene er godt egnet for å avdekke sviktende kvalitet, gjennomføres disse kun i en syklus på 6–8 år. Som nevnt over er dette intervallet for langt til i seg selv å være en god nok kilde til informasjon om sviktende kvalitet. Det er derfor viktig at det dialogbaserte systemet også vil kunne avdekke sviktende kvalitet. Gitt utfordringene med mangel på systematisk innhenting av informasjon fra relevante kilder, er det fare for at

kunnskapen som kommer fra kvalitetsarbeidet, ikke vil kunne avdekke sviktende kvalitet. Ettersom det ikke er tydelig hvordan de syv kvalitetsfaktorene skal forstås, er det heller ikke klart for komiteen hvordan UiS vil identifisere hva som er sviktende kvalitet hos dem. Det er derfor uklart hva som skal ligge til grunn for å avdekke sviktende kvalitet og for å videreutvikle kvaliteten i studietilbudene. Det er godt mulig dette ville ha vært tydeligere for komiteen dersom kvalitetssystemet ikke var helt nytt og UiS kunne dokumentere at det har vært i bruk.

Oppsummert

Komiteen anerkjenner at UiS har laget et kvalitetssystem som har til intensjon å skape en kultur for kvalitetsutvikling, og hvor dialogene skal bidra til kontinuerlig utvikling av studietilbudene. Komiteen er også overbevist om at UiS arbeider med å videreutvikle sine studietilbud. Det er likevel vanskelig å vurdere hvordan dette gjøres systematisk i det nye kvalitetssystemet, ettersom komiteen ikke har kunnet se hele kvalitetssystemet i bruk. Mangelfull innhenting av informasjon fra relevante kilder i det dialogbaserte systemet, i kombinasjon med uklar rapportering oppover, gjør at komiteen ikke har tillit til at de ulike styringsnivåene på UiS vil få et balansert kunnskapsgrunnlag som de kan bruke til å videreutvikle studietilbudene sine, eller til at de i tilstrekkelig grad kan avdekke sviktende kvalitet. I tillegg til å sikre mer systematisk innhenting av informasjon fra relevante kilder, må UiS derfor også sikre at det finnes klare rutiner for hvordan denne informasjonen skal brukes, aggregeres og rapporteres, samt hvordan den skal belyse de syv kvalitetsfaktorene.

Konklusjon

Kravene i studietilsynsforskriften § 4-1 (5) er ikke oppfylt.

Vurdering og utvikling av institusjonens studieportefølje

§ 4-1 (6) Resultater fra kvalitetsarbeidet skal inngå i kunnskapsgrunnlaget ved vurdering og strategisk utvikling av institusjonens samlede studieportefølje.

Vurdering

UiS har i forbindelse med revisjonen av kvalitetssystemet utarbeidet ny prosessbeskrivelse for kvalitet i studieporteføljen. De legger opp til kontinuerlig utvikling av porteføljen med kobling til de evalueringer, dialoger og revisjoner som gjennomføres på både emne- og studieprogramnivå. Gjennom dette vil de sørge for at de syv sentrale faktorene som kvalitetssystemet bygger på, gjenspeiles i kvalitetssystemet på porteføljenivå. UiS har laget en tydelig plan for årlig vurdering av sin studieportefølje, men komiteen anbefaler at etter- og videreutdanningene også inkluderes.

UiS har vist en svært god gjennomgang av studieporteføljen sin i 2018, i tillegg til en gjennomgang av gjennomstrømning på doktorgradsprogrammene sine. I saken til styret om studieporteføljen har rektor i forkant lagt frem premisser for fakultetenes gjennomgang av studieporteføljen. I gjennomgangen viser UiS at de vurderer kvaliteten i porteføljen opp mot de syv kvalitetsfaktorene. Som nevnt over, har ikke UiS kunnet dokumentere en vurdering av den samlede studieporteføljen på bakgrunn av resultatene fra kvalitetsarbeidet i det nye kvalitetssystemet. Komiteen antar at vurderingene av studieporteføljen opp mot de syv faktorene vil bli enda tydeligere når kvalitetssystemet har generert informasjon på bakgrunn av disse.

Gitt de påpekte manglene i kravene til § 4-1 (4) og § 4-1 (5), er komiteens vurdering at kvalitets-systemet ikke er utformet slik at det gir et godt kunnskapsgrunnlag for å vurdere studie-porteføljen. Det er derfor ikke mulig for komiteen å vurdere dette kravet på nåværende tidspunkt.

Konklusjon

Kravene i studietilsynsforskriften § 4-1 (6) er ikke oppfylt.

4 Komiteens konklusjon for institusjonens systematiske kvalitetsarbeid

Konklusjon

Det systematiske kvalitetsarbeidet ved Universitetet i Stavanger har vesentlige mangler. Følgende krav er ikke oppfylt: universitets- og høyskoleloven § 1-6 og studietilsynsforskriften § 4-1 andre, fjerde, femte og sjette ledd. Mangelen eller manglene er av en slik art at institusjonen må gjennomføre omfattende tiltak for at de sakkyndige skal ha tillit til at institusjonens systematiske kvalitetsarbeid sikrer og videreutvikler utdanningskvaliteten.

Komiteens kommentarer til konklusjonen

UiS har hatt som intensjon å lage et kvalitetssystem som ikke blir for rapporteringstungt, og som er håndterlig for brukerne av det. Komiteen vil gjerne berømme dette. Ideen om å skape dialog rundt kvalitetsarbeidet er god. Ettersom kvalitetssystemet er nytt, har ikke UiS kunnet dokumentere det gode kvalitetsarbeidet som eventuelt vil kunne bli gjort under det nye kvalitetssystemet. At kvalitetssystemet er nytt, har også gjort det svært utfordrende for komiteen å vurdere bruken av det. Likevel mener komiteen at man allerede kan se at det nye kvalitetssystemet har svakheter, men potensialet for forbedring er stort. Komiteen håper at denne rapporten kan bidra til å heve kvaliteten på kvalitetssystemet og kvalitetsarbeidet.

I arbeidet med å revidere kvalitetssystemet oppfordrer komiteen UiS til å ta utgangspunkt i rutiner, funksjoner og utvalg som allerede er veletablerte, og til å utvikle disse videre. UiS bør holde på intensjonen om å skape et brukervennlig og funksjonelt system. Kvalitetssystemet må gi god informasjon om kvaliteten i utdanningene og ha gode rutiner for å analysere og videreutvikle UiS sine studietilbud. Kvalitetssystemet må også reelt dekke alle deler av studieporteføljen, være godt forankret i alle deler av organisasjonen og bidra til UiS sine mål for utdanningene. Det er åpenbart engasjement for kvalitetsutvikling i fagmiljøene ved UiS, og det er et godt utgangspunkt. Gjennom et revidert kvalitetssystem som tilrettelegger for et systematisk kvalitetsarbeid og ivaretar medvirkning og engasjement hos ansatte og studenter, tror komiteen at revideringen vil gi kvalitetsarbeidet ved UiS et løft.

Krav til oppretting

Universitetet i Stavanger må

- videreutvikle sitt kvalitetssystem slik at det ivaretar alle deler av studieporteføljen og sikrer kontinuitet i kvalitetsarbeidet og informasjonsflyt både oppover og nedover i organisasjonen
- sørge for en tydeligere forankring av kvalitetsarbeidet på institutt- og studieprogramnivå
- sikre at studenter, ph.d.-kandidater og ansatte har gjennomgående medvirkning, og at de får informasjon om kvalitetsarbeidet
- tydeliggjøre hvordan de syv kvalitetsfaktorene skal forstås, og hvilke kilder som skal belyse dem, på ulike nivåer i organisasjonen

- systematisk innhente informasjon fra relevante kilder om kvaliteten i alle sine studietilbud
- sikre gode rutiner for hvordan informasjon om kvalitet skal analyseres, aggregeres og rapporteres, og for hvordan UiS avdekker sviktende kvalitet og iverksetter tiltak
- vise at universitetet gjør strategiske vurderinger av studieporteføljen på bakgrunn av informasjonen som er generert under det nye kvalitetssystemet

5 Vedlegg til komiteens rapport til NOKUT

Råd til videreutvikling av institusjonens systematiske kvalitetsarbeid

I tillegg til å vurdere om kvalitetsarbeidet oppfyller kravene i universitets- og høyskoleloven §§ 1-6 og 4-3 (4), studiekvalitetsforskriften § 2-1 (2) og studietilsynsforskriftens kapittel 4, ligger det i komiteens mandat å gi råd om videreutvikling av kvalitetsarbeidet ved institusjonen.

Den sakkyndige komiteen vil gi Universitetet i Stavanger følgende råd:

I arbeidet med ny strategi anbefaler komiteen at UiS gjør det klart hvordan kvalitetsarbeidet skal bidra til de overordnede målene for utdanningene ved institusjonen. Her bør det fremgå klarere hva som er skillet mellom mål for utdanningene og kvalitetsfaktorene. Komiteen anbefaler at UiS spesifiserer hvordan kvalitetsfaktorene skal belyse universitetets måloppnåelse.

I arbeidet med revideringen av selve systemet anbefaler komiteen at UiS

- tydelig avklarer hvilken grad av autonomi som skal gis på ulike nivåer, og hva som skal reguleres fra sentralt nivå
- tydeliggjør hvordan det dialogbaserte systemet er knyttet sammen med råd- og styringsstrukturen
- tar hensyn til fakultetenes ulike organisering (for eksempel at det finnes både institutter og avdelinger og instituttledere og avdelingsledere)
- tydeligere integrerer arbeidet med læringsmiljøet på de ulike nivåene i organisasjonen, og synliggjør hvordan analyser av si fra-systemet inngår i dette arbeidet
- lager klarere strukturer for kvalitetsarbeidet rundt studieprogramnivået og studentrepresentasjon der
- systematisk gjennomgår og oppdaterer mandater og rollebeskrivelser, slik at det er tydelig hvilket ansvar de ulike funksjonene har i det nye systemet og i kvalitetsarbeidet
- utvikler kvalitetssystemet slik at det blir mer brukervennlig (for eksempel ved hjelp av klarere språk, illustrasjoner og profesjonelt design)
- i kvalitetssystemet tydeliggjør hvilken informasjon som oversendes ulike utvalg til vurdering, og at UiS tar hensyn til at både arbeidsmengde og tilstrekkelig informasjon balanseres
- tydeliggjør hvordan etter- og videreutdanning inngår i ordningene for systematisk kontroll av forskriftskravene og i den strategiske vurderingen av studieporteføljen

Når det gjelder å systematisk innhente informasjon fra relevante kilder, anbefaler komiteen at UiS

- gir studenter mulighet til å evaluere praksis, og at studentenes evalueringer behandles adskilt fra faglærer og praksisveileders vurdering av studentenes praksisperiode

- gir praksisveiledere mulighet til å gi tilbakemeldinger både på kvaliteten i praksisen og studieprogrammet som helhet
- i større grad innhenter informasjon om utdanningene fra eksterne aktører, i tråd med universitetets strategiske satsninger
- under de interne tilsynene evaluerer utdanningene ikke kun ut fra minstekravene i lov og forskrifter, men også i tråd med universitetets strategiske satsninger
- utarbeider gode rutiner for bruken av det nye datavarehuset i kvalitetsarbeidet
- Når det gjelder medvirkning for studenter og ph.d.-kandidater, anbefaler komiteen at UiS
- gir ph.d.-kandidatenes representant i de fakultære doktorgradsutvalgene status som fullverdig medlem
- involverer UiS DC i videreutviklingen av kvalitetssystemet
- tar et større ansvar for systematisk rekruttering og opplæring av de studenttillitsvalgte

6 Institusjonenes uttalelse til komiteens innstilling

NOKUT
Postboks 578
1327 LYSAKER

Vår ref.: 19/04569-3

Dato: 27. februar 2020

Rapport fra sakkyndig komité for tilsynet med kvalitetsarbeid ved Universitetet i Stavanger

UiS takker for mottatt rapport fra NOKUT datert 3. februar 2020. Rapporten inneholder mange viktige og konstruktive tilbakemeldinger som UiS legger vekt på i arbeidet med å revidere kvalitetssystemet.

UiS registrerer at komiteen har hatt utfordringer med å vurdere institusjonenes kvalitetsarbeid. I vår tilbakemelding på foreløpig rapport, ble det derfor ytterligere redegjort for hvordan enkelte av områdene som ble påpekt i foreløpig rapport blir ivaretatt ved UiS. UiS registrerer imidlertid at komiteen har valgt å opprettholde de fleste av sine vurderinger.

UiS tar rapporten til etterretning.

Med vennlig hilsen

Veslemøy Hagen
utdanningsdirektor

Astrid Birgitte Eggen
Prorektor

Saksbehandler: Veslemøy Hagen, tlf.: +47 51 83 23 33

Dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ikke håndskrevne signaturer

Prorektor for utdanning
Utdanningsavdelingen

Universitetet i Stavanger
Postboks 8600
4036 STAVANGER
Org. nr. 971 564 679

Telefon: +47 51 83 10 00
E-mail: post@uis.no
www.uis.no

All post/e-post som inngår i saksbehandling, bes adressert til UiS og ikke til enkeltperson.

DRAMMENSVEIEN 288 | POSTBOKS 578,1327 LYSAKER | T: 21 02 18 00 | [NOKUT.NO](https://www.nokut.no)